

9 tot 5 nee, bedankt

5 zzp'ers over creativiteit, afwisseling en je eigen tijd indelen

Jurk (King Louie)

De T-shirtmaker

'Ik kan wel 100 dingen bedenken om geld mee te verdienen'

Op een van de webwinkels van Gaid Ombre (35 samenwonend, twee kinderen van 5 en 2) is elke dag een ander T-shirt te koop.

'Ik produceer die shirts zelf. Mijn vriend kijkt elke avond naar het nieuws en aan de hand daarvan verzint hij een ontwerp. Ik kom de volgende dag in mijn atelier en ga maken wat hij bedacht heeft. Maar ik ben vooral druk met het ontwerpen en bedrukken van mijn eigen baby- en kinderkleding. Ik heb ook een winkel gehad, maar die vaste tijden vond ik vreselijk. Ik kan nu weg wanneer ik wil, dan hang ik een briefje op mijn atelier met: op maandag, dinsdag en donderdag meestal iemand aanwezig, en mijn telefoonnummer. Ik kan op vakantie wanneer ik maar wil, mijn atelier mag een troep zijn en je kunt er lekker op je sokken lopen. Ik heb drie jaar bij een pr-bureau gewerkt en dan dacht ik om vier uur 's middags: ik ben wel klaar voor vandaag, maar dan kon je dus niet weg. Ik kan niet zo goed tegen autoriteit, vind dat ik het zelf het beste weet. Toen ik een zoon kreeg, vond ik rompertjes net een soort balletpakjes. Dus maakte ik

een T-shirt vast aan de onderkant van een romper en noemde dat de Tromper. Daar liet ik er maar meteen 6000 van maken in Turkije, want daar moet je een groot aantal afnemen. Langzaam werd dat steeds groter. Ik zegde mijn baan op en kocht er een drukmachine bij. Op de Negenmaandenbeurs liepen die Trompers als een trein en opeens had ik een agent die aan winkels verkocht.

Ik vind ondernemen leuk. De druk die je voelt, de adrenaline van het zzp-schap vind ik het lekkerst. Ik werk maar drie dagen, het ene moment ben ik bezig met statistieken en boekhouding, het andere sta ik letterlijk aan de pers om die shirts op tijd af te krijgen.

Je kunt altijd geld verdienen met ondernemen. Als mensen zeggen dat ze voor zichzelf willen beginnen maar niet weten met wat, snap ik dat nooit. Ik kan wel honderd dingen bedenken. Mijn visie verandert elke week.'

Op deze sites staat het werk van Gaid Ombre: shirtvandedag.nl, www.ietjecompany.nl en www.sweetsuite.nl

ZZP, GOED IDEE?

In deze moeilijke tijden hebben zelfstandigen zonder personeel het niet makkelijk. Hun inkomen nam vorig jaar met bijna 12% af, terwijl werknemers in loondienst er juist 1,8% bij kregen. Het CBS, de FNV, Kamers van Koophandel en andere organisaties zijn het niet eens over hoeveel zzp'ers er zijn in Nederland, de cijfers variëren van ruim 600.000 tot 800.000. Wel staat vast dat 20.000 zzp'ers vorig jaar de handdoek in de ring hebben gegooid, terwijl anderen nog steeds voor zichzelf beginnen, vaak na ontslag. Het aantal vrouwelijke zzp'ers nam de laatste 10 jaar met 70% toe. >

De stylist

‘Ik heb al anderhalf jaar vakantie. Zo voelt het echt’

Marjolein Bos (31, samenwonend) geeft kledingadvies.

‘Ik kom uit een heel andere hoek, heb commerciële economie gestudeerd en politicologie. Ik heb bij Shell gewerkt en voor de Tweede Kamer. Maar ik was altijd al gek van kleding, vooral van het effect ervan. In mijn werk merkte ik hoe serieus je wordt genomen als je je goed kleedt. Door je baas, collega’s. Vanuit die optiek ben ik verder gaan denken. Ik dacht al vanaf de eerste dag bij Shell: dit is niks voor mij, dat hele in loondienst zijn. Dus toen ik eenmaal wist wat ik wilde, ben ik meteen gaan freelancen. Maar pas sinds een paar maanden kan ik, als ik echt heel zuinig doe, leven van het kledingadvies.

Je zit in een andere *flow* als je voor jezelf werkt. Je ontmoet andere mensen, staat anders in het leven. Privé en werk lopen door elkaar en ik vind werken geen werk meer. Ik zeg weleens dat ik al anderhalf jaar vakantie heb. Zo voelt het echt. Plannen en organiseren zijn niet mijn sterkste kant, dus als ik ooit iemand aanneem is dat een *personal assistant* die dat allemaal

gaat regelen. Dat zit nog niet in de planning hoor, maar wel in de ambitie. Kort geleden heb ik een partner gezocht. In je eentje ben je een kledingstylist, met z’n tweeën een concept. Zo waren we in *De wereld draait door*. Daar gingen we in dertig seconden van een saaie outfit een wow-outfit maken, dan merk je dat je echt een duo bent. Mijn langetermijnstreven is financiële onafhankelijkheid. Dat ik dit werk alleen nog voor de lol doe. Maar eerst wil ik samen met Carolien een van de bekendste stylisten van Nederland worden, we hebben een online magazine over styling opgezet, we gaan shoppingtrips organiseren en willen een boek schrijven. Uiteindelijk willen we graag een eigen televisieserie, want ja, we zijn ook best een beetje ijdel. Zoals onze voorbeelden Trinny en Susannah, twee Engelse dames. Terug in loondienst zou erg moeilijk worden. Ik ben nogal bijdehand en had altijd al een probleem met autoriteit, dat is alleen maar gegroeid.’

www.carolienenmarjolein.nl

Jurk (Exota), vest (Esprit), pumps (Manfield)

De zzp-adviseur

‘Een beetje leuk werk. Kan het niet gewoon héél leuk?’

Judith Webber (35, getrouwd, een kind van bijna 3) is een adviescafé begonnen voor zzp'ers die werken als coach, adviseur of trainer.

‘We vinden dat er nu veel te weinig over ondernemerschap gesproken wordt. Wij geven zelfstandig dienstverleners advies over hoe ze zichzelf moeiteloos kunnen ‘verkoppen’. We zijn nu nog veel virtueel, maar er moet een daadwerkelijke locatie komen waar we elkaar kunnen ontmoeten, werkplekken verhuren en kennis kunnen uitwisselen. Eén keer in de zes weken organiseren we groepsessies. Mensen kunnen daar bijvoorbeeld een *happy hour* doen. Daarin ga ik of mijn partner Catriona een uur intensief met je om de tafel om er te komen hoe je jezelf sterker kunt neerzetten als ondernemer. En in het Rondje van de zaak nemen we in zes gesprekken iemand onder de loep: wat wil je precies, wat zijn je sterke kanten? Als dienstverlener heb je namelijk niks in de etalage te zetten, behalve jezelf. Ik heb allerlei dingen van mezelf ontdekt die ik niet wist. Dat ik goed ben in marketing en netwerken, bijvoorbeeld. Dat ik zo

veel van mezelf durf te laten zien, wist ik echt niet. In een functie zit je vaak erg in een hokje en ik wilde altijd al buiten het hokje gaan, maar dat werd in banen vaak niet zo gewaardeerd. Ik ben in veel organisaties geweest door mijn interim-werk, maar ik wilde geen genoeg meer nemen met ‘een beetje leuk’ werk. Kan het niet gewoon héél leuk? Moeitelozer? Dat bleek te kunnen.

Ik kan nooit meer terug. Het woord zegt het al: terug! Ik wil niet terug, ik wil vooruit. We willen de zzp adviescafé’s landelijk verspreiden, we zitten nu alleen in Amsterdam, Utrecht en Den Haag. Het zou mooi zijn als in allerlei steden café’s zijn, op fysieke plekken.

Ik ben nu een boek aan het schrijven, *Warmte van de zaak*. Dat is mijn streven: om mensen meer verbinding te laten leggen met hun klanten. Je kunt coach op je kaartje zetten, maar daar zijn er heel veel van. Wat is je drijfveer? Daarmee wordt je verhaal veel warmer en puurder.’

www.zzp-adviescafe.nl

Happy hour winnen? Kijk op esta-online.nl

De locatiekok

'Ik dacht: dit ga ik niet volhouden tot m'n 65e'

Hanne Bijl (42, alleenwonend) kookt bij mensen thuis.

'Ik heb er lang over gedaan om erachter te komen dat koken mijn beroep moest worden. Iets wat je van nature doet, geef je niet zo'n waarde. Ik heb bij zeven, acht verschillende restaurants gewerkt. Toen was ik bijna 40 en dacht: dit ga ik niet volhouden tot mijn 65e. Al die nachten hard werken, veel stress en gedoe met collega's. Ik was altijd al benieuwd hoe het zou zijn om het zelf te doen. Ik begon gewoon thuis, naast mijn werk. Ik hoefde niet te investeren, want ik koop alleen spullen als ik een diner moet maken. Doodeng vond ik het om uiteindelijk mijn vaste baan op te zeggen, maar ik kon het echt niet meer combineren. Nu word ik door mijn oude baas nog steeds ingehuurd voor de mooie klussen en heb ik toch totale vrijheid. Het is zo'n rijk gevoel. Ik kan nu alles aannemen wat ik leuk vind. Gister gaf ik een tapas-demonstratie voor plattelandsvrouwen, eergister kookte ik bij mensen thuis bij wie de moeder even in de watten gelegd moest worden en drie weken geleden maakte ik een 15 gangendiner voor 29 personen. Fantastisch toch? Ik ga van tevoren altijd naar de mensen toe om de keuken te bekijken en te zien of de oven het doet. Als ze dan zeggen 'links niet echt' wordt het dus een menu zonder ovenbereiding. Ik maak menukaarten en neem alles zelf mee: van zout tot pannen en messen, dan weet ik zeker dat ik alles heb.

Ik weet dat ik ondernemer ben, want ik doe het, maar ik voel me eerder 'onafhankelijk met veel vrijheid'. Alsof je zelf richting kan geven aan alles wat er op je pad komt. Al heb ik het begin ook wel gezweet, hoor. Ik had een buffer en als die op is dacht ik: dan moet ik solliciteren. Maar de buffer is er nog.

De gelegenheden zijn altijd bijzonder, iemand wordt 60, gaat zijn vriendin een huwelijksaanzoek doen of ze zijn vijftig jaar bij elkaar. Daar ben ik dan bij. Alles wat ik heb, kan erin, alles heeft een plek gekregen. Dit is mijn kindje.'

www.uit-gekookt.nl

Jurk (1 am), schoenen (H&M)

De psycholoog

'Paarden hebben geen dubbele agenda'

Andrea Doeser (41, getrouwd, twee kinderen van 5 en 3, en om de week de 12-jarige zoon van haar man uit een eerdere relatie) coacht leidinggevenden en managers uit het bedrijfsleven.

'Ik ben al bijna twintig jaar zelfstandige. Jaren had ik met anderen een praktijk. Toen we daar een paar jaar geleden mee ophielden, moest ik bedenken wat ik wilde. Ik heb een coachopleiding gevolgd en ben De Werkmaatschappij begonnen. Eigenlijk voel ik me pas sindsdien ondernemer. In het begin vond ik het lastig om mijn bedrijf goed te promoten, inmiddels gaat dat steeds beter en word ik handiger in het maken van voorstellen en offertes. Veranderen gaat niet door praten, maar door doen. Dat is de filosofie achter De Werkmaatschappij, daarmee zet ik meerdere coaches in die aan de slag gaan met de klanten. Zelf gebruik ik mijn paard Jott. Als iemand met een coachvraag komt, hebben we een intakegesprek, stellen doelen en spreken het traject af. Regelmatig komt

het moment waarop ik denk: volgende keer spreken we af bij de stal. Daar formulieren we een concrete vraag voor die sessie. Bijvoorbeeld: ik geef niet snel genoeg mijn grenzen aan. Of: ik werk heel hard voor het hele team, maar niemand ziet het. Dan zeg ik tegen de klant: 'Vergeet je vraag even, ga eerst maar eens contact maken.' Daar is niks vaags aan, dat doet iedereen op zijn eigen manier. Ik observeer dat en vertaal het. 'Ik zie dat het paard heel dicht bij je is.' of: 'Ik zie dat je afwachtend staat te kijken.' Dan vraag ik of ze dat herkennen van zichzelf. Gaan ze op die manier contacten aan? Paarden zijn heel zuiver, die hebben geen dubbele agenda. Vorige week was er iemand die de hele tijd afdwaalde met zijn aandacht, dus liep Jott weg. Als hij er weer bij was, kwam ze terug. Dat was heel confronterend, omdat hij beseftte: dit doe ik! Alleen hadden de mensen in zijn bedrijf het fatsoen om te blijven zitten.' <<
www.dewerkmaatschappij.com, www.eigenwijzeleider.nl

Blazer en broek (Marc O'Polio), top (Dept), pumps (deBlijenkorf)